

ژان

● ابراهيم علي رسول ژانله يي ●
سليمانی - مجيد بگ

حه زم گه کرد بيمه تۆزی خۆله ميش و
 هه ر به که م جار تۆم نه ديباه
 يا بيمه قه تره يه ک ناو
 به ناو ده رووني زه وي دا بو چوومايه
 حه زم نه کرد بو به که م جار
 سه رنجم تامي جوانيتي نه چيشتايه
 ئيستا خه مي جوانيت ناخۆم
 چونکه جواني به هاريکه ديت و ده روا
 به لام ژاني ياد گاره کان ... نازاريکه له دلتايه
 ياد گارت به هاريکه بي کوتايه
 له گه ل بوومه ليلاه شه وا
 موته ي خه م به سه رما ده کشي
 شه و راده شكي ... هه رچه ند ده که م
 من هيشتا هه ر خه وم نايه
 نازيزه که م چاک نه زانم تۆش وه ک مني
 تۆش وه ک من ژان له دلتايه
 نازيزه که م گوي بگره ليم
 گه ر له ده روونم تي ده گه ي
 خوشه ويستي بناغه ي دين و دونيايه
 ژيان بي به لين و راستي به ره لايه
 پاييزيکه زه رد هه لگه پاو ژياني من و تو ئيستا
 پاييز مه رگي هه زاران گولي له دوايه

شاريک ناخۆم

ئه و ره حمان عه لي

هه رو هه کو زۆر که س دلداريکت هه بوو له وه رزي به هاري
 نه مسالدا به جي ي هيشتي و روشت ، جوانيک دلدارت بوو
 له کوتايي به فرو باراني ده رونتدا شه ره بزگوري پيچايه وه و
 له نازارو نه شکه نجه زيتر جي دي بو جي نه هيشتي نه وکيزه
 نازداره ي تادويني له گه لتدابوو ، نه وکيزه ي بو ماوه ي دووسال
 هه موو شه وي هه ر به خه يال ده تهينايه ژووره پرله
 په رتووکه که ته وه له روژيکي په هيله باراني شاريکي دووري
 خوتاندا ناشنايه تيت له گه لدا په يدا کرد ، ده نووزايه وه و
 فرميسکي تیکه ل بووي له گه ل باراندا ده سپري ، جانتاي
 ده ستيان فراند بوو ، تۆش خوويه که و گرتوته بو دلدا نه وه ي
 نه م جوړه مروقانه ريگاي دوورو نزیکت هه رله هاتوو چوونه
 « له وشاره ي دوور له سوژو ميهری دايکت ده ژيای خۆت
 به نامويه ک ده زاني زۆر که سيشت به نامو ده هاته به رچاو
 بويه ناوت ليدنه نا شاري نامويي »

هو ماوه يه ي له وشاره مانه وه بي دهردي سهری و قهه و پره و
 حوره فروفیل وه کو دوو دوست دلتان به يه کدی دا به راده يه ک
 بش گرانه وه که شت نه تده و پرا نه وه نده به يه به لای هه موو
 کیزیکدا له ترسی نه وه ی نه بادا سهرنجی پرله سوزاويت لی زهوت
 بکری و له خوشه ويسته که ت بکا
 کتی خامه ت به په نجه کانتته وه شو پرده کرده وه جوانترین سلأوت
 بوده رازانده وه :

- سلأوتک پيش که ش ده که م ناسکترله په په ی گول
 قه شه نگ تر له گزنگی خوړ
 داوات لی ده کرد هه رگیزاو هه رگیز گزرو موئی له پوخساریدا
 نه نوینی چونکه به م کاره بی پوودانی هیه کاره ساتیک هه
 له خووه دلت ته نگ ده بوو ، ناشرین ترین دیمه نی پرله نه گبه تیت
 له پيش چاو دروست ده کرد ، بویه ده تنووسی :
 - نازیزه که م هیوام وایه زهرده خه نه ی سهرلیوت هه میشه یی
 بیت

« قسه وباسی په نگاهه نگی سهر پارچه کاغه ز ناتوانی
 کاریکی نه وتو بکات بوژور بوون و که م بوونی خوشه ويستی
 له قالبی مروفاپه تیدا ، بویه توش به خو تدا رانه ده دیت
 هه موورازیکی دله بی نارامه که ت باویسته سهر نه و نامانه ی
 بو تده نارد .

[به يه ک گه یشتنی دلداران و ده ست له مل کردنی هه موو
 زینده وه ریکی سهر نه م زه مینه ، دروشمی په سه نی وه رزی
 به هاری په نگیه ، دلداران هه موو رازو گله بیه کی خو یان
 راست و په وان له زیندانی سنگیان نازادده که ن له پیناوی
 هه لدانه وه ی لاپه ره يه کی گه ش و بی له که له جیهانی پرله
 خوشه ويستی دا ، دهرگای هه لگلو فتنی کولم و ماچی ده م لیبوی
 باریک و ده ست هینان به ناوقزی نالتوونی و قه ترانی و ...
 وه کوهه موو خونچه يه کی نه وروزی نه م وولاته شرینه کراوه يه [
 به لام به هاری نه مسالی توو نمونه ی وه ک تو خه زانیکي گول
 هه لوهریوی به تاسه و ناره زووه ، هه لویستی ساته کانی نه فینتان
 ده هینیه وه ییاد که چون سکالای دلت بو هه لده پرشت
 هه لیده پرشت ، به جیهانی خه یال لوش ده بیه وه وه له هاوار هاواری
 خو ت به ناگادیه وه :

- بویه م دهرده ت بردم بو ؟ کی وای لی کردی نه م هه موو
 درو و ده له سانه م بو پره خسینی ؟ ... تانه م نزیکانه ش به دوا ی
 نه و برايه يدا ویل و سهرگره دان بووی که هه ر به دروو
 ته له که بازی له بو ی دروست کرد بووی و له پیناوی نه و دا پروتی
 ده کردیه وه ...

هه رله پیناوی چاوانی نه و دا بوو زورله گورانی بیژانی شاره که ت
 خوش نه ده ويست . نه وانه ش که هاوه لی سهرده می مندالی
 خو ت بوون ، سهره تای لای و خوین گه رمیتی به حه سحسه ی
 پیکردنی بالاله به ر چاو ریک و پیکه که ی فه وتاند له شانوی
 زینده گیدا هیه رولیکي بی نه دای بو نه وه ی خه لکی ناشنات بین و
 له م لاو نه ولا باست بکه ن ... بی ی ده ووتی :
 - م بی سل کردنه وه پیت ده لیم زورم خوش ده وئی ی ،
 خوشه ويستی شم له سهر بناغه ی سهره تای وشه ی نامه کانم
 تاکوتایی دوا هه ناسه له سییه کانم دامه زراوه ..
 به لام نه وه نده ت زانی هه موو کاریکی خو ی له گه ل لایکی دیدا
 مه یسه ر کردوه توش هه ر به حه سحسه ی ماویته ته وه ، پاش
 به دهرکه وتی نه م ره فتاره ناشرینه ی و به هو ی ته قاندنه وه ی
 دوا قسه ت به سهر و چاویه وه خو ت له کو تی خه ت و پله و پهایه ی
 سهر زاره کی نازاد کرد :

« نه ی مروقه له خوبایی بووه که راسته فریتد امه سهر
 ریگایه کی بی یاساو نمره و نیشانه ی هاتوو چو کردنه وه ، به لام
 بوکوی ملی ری ده گری هه رده قوزریتته وه ، له لایه ن منه وه ؟ نا !
 چونکه ریزی مروفاپه تی ده گرم ، ریزی هه موو که سینک هه ر
 له گه وره تابچوک ، هه رله زاناو لیهاتووه تائه و که سانه ی
 له گیزاوی نه فامی ده ژین ، به لام نه و ی ده م ناده م دلی خو می
 بی ده ده مه وه نه وه یه که بوم دهرکه وت هه موو دهروونیک
 قه تماغه ی ته لای بی گه رد له خو ی ناگری نیسته بوم ناشکر ابوو
 نه ی مروقه سهرکه شه که له بری سوپاسی نه و دیاریانه ی بوم
 دهناردی بوچی پیلای هه لگری دیارییه که ت ماچ ده کردو
 ده تلپسایه وه ! و کوستانی ژینی منیشت به فرپوش ده کردو
 پاشان ده خزامه شیوه ی وشه يه کی زهره هه لگه راوی واوه
 که ره نجیکی زورت ددها بو نه وه ی بکه ریمه وه بارو دوخی
 جارانی خوم ... »